

Ευρωεκλογές: Οι Ευρωπαίοι προ των ευθυνών τους !

Οφείλω να επισημάνω- για όσους δεν το καταλαβαίνουν- ότι ειδικά οι φετινές ευρωεκλογές μόνο ασήμαντες και προσφερόμενες για πειραματική και αμφιλεγόμενη ψήφο που δεν προσφέρονται και στη δική μας χώρα και στις άλλες χώρες.

Αντίθετα θα λέγαμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει φτάσει πλέον σε ένα κρισιμότητα σημείο, σε βαθμό που να απειλείται η ίδια η ύπαρξή, η ασφάλεια, η ειρήνη και η δημοκρατία της, κάτι που ομολογουμένως δεν το περίμενε κανένας να συμβεί μέσα σε λίγα χρόνια.

Η Ε.Ε. ιδρύθηκε κατά τα πρώτα χρόνια μετά το τέλος του β' παγκοσμίου πολέμου για να ενώσει- πάντα σε εθελοντική βάση- πολιτικά και οικονομικά τα κράτη της Ευρώπης ώστε να σταματήσουν οι συνεχείς πόλεμοι και οι διχόνοιες που την ταλαιπωρούσαν μέχρι τότε.

Ταυτόχρονα έπρεπε να αντιμετωπιστεί και το «σιδηρούν παραπέτασμα» δηλαδή η Σοβιετική-κομμουνιστική απειλή που καλοέβλεπε, σε βάθος χώρου, περαιτέρω εξάπλωση στην Ευρώπη και αυτό συνέβη αποτελεσματικά.

Ειδικά λοιπόν μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και τη συμφωνία του Μάαστριχτ (1992) ,το πείραμα είχε γενικά πολύ καλά αποτελέσματα και σε επίπεδο ειρήνης και συνεργασίας και σε οικονομικό επίπεδο, αλλά και στον τομέα της πολιτικής δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του πολιτισμού.

Γι'αυτό και σήμερα ο αριθμός των κρατών της έχει φτάσει τα 28- και ενδεχομένως και να αυξηθεί κι'άλλο- με τη συμμετοχή και χωρών του πρώην ανατολικού μπλοκ. Γι'αυτό και σήμερα η Ευρώπη της Ε.Ε. θεωρείται η πιο ευημερούσα και δημοκρατική περιοχή στον κόσμο (με όλα τα προβλήματα και τις στρεβλώσεις

της).

Ωστόσο τα τελευταία χρόνια οι πολιτικές και γεωπολιτικές μεταβολές, συγκυρίες και ζυμώσεις είναι τόσες πολλές που έχουν φτάσει το οικοδόμημα της Ε.Ε. να «τρίζει» και να κινδυνεύει ακόμα και με αποσύνθεση ή και διάλυση ,όπως λέμε και παραπάνω.

Και βεβαίως κάτι τέτοιο θα σήμαινε αργά ή γρήγορα τη βύθιση της ηπείρου μας ξανά στο χάος των εθνικισμών, των αυταρχισμών και των πολέμων !

Τι συνέβη λοιπόν άραγε και φτάσαμε σήμερα σε σημείο μηδέν και στο σημείο να θεωρούμε κάθε εκλογική αναμέτρηση (εν προκειμένω ευρωεκλογές) και γεωπολιτική εξέλιξη κομβικά γεγονότα για το μέλλον της Ε.Ε. και της Ευρώπης γενικότερα ;

Το βασικότερο πιστεύω πως είναι ότι ,όλα αυτά τα χρόνια, υποτιμήθηκε ο κίνδυνος της Ρωσίας, της μοναδικής Ευρωπαϊκής μεγάλης δύναμης που δεν εκδημοκρατίστηκε ποτέ και που δεν έχει παραιτηθεί από τις τρελές ιμπεριαλιστικές βλέψεις της.

Όσο η Ρωσία παρίστανε, στη δεκαετία του 90', τον «ψόφιο κοριό», αναδιοργανωνόταν γεωπολιτικά, στρατιωτικά και διπλωματικά με στόχο τη διάλυση της δημοκρατικής Ε.Ε. και εν συνεχεία τη φασιστική κυριαρχία της, με κάθε μέσο, στην Ευρωπαϊκή ήπειρο.

Κυρίως όμως εξάρτησε ενεργειακά το μεγαλύτερο κομμάτι της αφελούς Ευρώπης που πίστεψε πως η Ρωσία έγινε σύμμαχος χώρα και έπαψε να είναι κίνδυνος.

Επιπλέον η “αρκούδα” κατάπιε και εκμεταλλεύτηκε αποικιοκρατικά της περισσότερες από τις πρώην Σοβιετικές δημοκρατίες και- ακόμα χειρότερα-γέμισε με πολιτικούς πράκτορες της ή έστω φιλικούς προς αυτήν όλη σχεδόν την Ευρώπη (κυρίως ακροδεξιούς και ακροαριστερούς, αλλά και μερικούς άλλους τυχοδιώκτες τύπου **Σρέντερ** στη Γερμανία και **Καραμανλή** τον Β' στην Ελλάδα) ,αλλά και χώρες εκτός Ευρώπης

!

Κατά το 2008 όπου ξεκίνησε η παγκόσμια οικονομική κρίση και διαφαίνεται και η σημαντική γεωπολιτική ενδυνάμωση της Ρωσίας, άρχισαν οι πρώτοι τριγμοί και ανησυχίες για την Ε.Ε. και όταν η **Ελλάδα** χρεοκοπεί τον επόμενο χρόνο, συμπαρασύρει στην κρίση **Ιταλία** και **Ισπανία** και η ευρωζώνη φτάνει σε σημείο κινδυνεύει άμεσα με διάλυση.

Η Ευρωζώνη θα παραμείνει ωστόσο ζωντανή χάρις στους εξαιρετικούς χειρισμούς των Μέρκελ-Σόιμπλε και του επιτελείου τους και μάλιστα και με την «μαύρη τρύπα» της Ελλάδας μέσα της...

Ωστόσο αυτή η οικονομική αστάθεια και κινδυνολογία θα κλονίσει πολλούς ευρωπαίους και την ίδια στιγμή αρχίζει να εξαπλώνεται και το σοβαρότατο πρόβλημα της ισλαμοφασιστικής τρομοκρατίας, αλλά και το, ακόμα άλυτο, προσφυγικό και ο συνδυασμός τους...

Την ίδια στιγμή η Ρωσία του **Πούτιν**, έχοντας «καταπιεί» Ουκρανία, Γεωργία και άλλες χώρες και έχοντας μακελέψει τη Συρία, δυναμώνει και άλλο τις θέσεις της μέσα στην, ενεργειακά εξαρτημένη Ευρώπη και με τον **ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝ.ΕΛ.** στην Ελλάδα και με ακροδεξιά κόμματα που όλο και ανεβαίνουν.

Φτάνουμε έτσι στο τυχοδιωκτικό-και σε μεγάλο βαθμό ρωσοκίνητο- **Brexit** που είναι μεγάλη «μαχαιριά» στην καρδιά της Ε.Ε. και γεωστρατηγική αποδυνάμωση και φυσικά και στην βρώμικη εκλογή του Ρωσόφιλου αντιευρωπαίου Ντοναλντ Τραμπ στις ΗΠΑ, ο οποίος προσπαθεί να βοηθήσει γεωστρατηγικά, με στοχευμένες προβοκατόρικες διεθνείς πολιτικές, τη Ρωσία κατά της Ε.Ε.

Πέραν αυτών όμως ένα πρόβλημα είναι και η θεωρία της πολιτικής ορθότητας (δηλαδή ιδεών, πράξεων και διατύπωσης λόγου που υποτίθεται πως προστατεύουν ευάλωτες ομάδες ανθρώπων) η οποία έχει πάει στα άκρα της σε όλο το δυτικό κόσμο και φτάνει σε σημείο να απειλεί ακόμα και την

ελευθερία έκφρασης ή και τον κοινωνικό ιστό.

Σε αυτή την political correct λογική, ιδεολογήματα όπως ο πολυπολιτισμός (κυρίως) ή ακόμα και η ομοφυλοφιλία και ο φεμινισμός (και συχνά και ο ανορθολογικός και ασύμβατος συνδυασμός και των τριών) αρχίζουν να φτάνουν στην υπερβολή και ενοχλούν και να τρομάζουν μεγάλη μερίδα των Ευρωπαίων, κάτι που η ακροδεξιά επίσης εκμεταλλεύεται μαεστρικά με τη δημαγωγία της.

Να λοιπόν πως φτάσαμε-με όλα αυτά- στους ρωσόφιλους ή ρωσόδουλους **Όρμπαν, Σαλβίνι, Κουρτς, Λεπεν, Φάρατζ, Τσίπρες** και λοιπούς που γιγαντώθηκαν ή γιγαντώνονται εκλογικά, στους φαιοκόκκινους φασίστες των «κίτρινων γιλέκων» στη Γαλλία και να πως και γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση απειλείται ανοιχτά και πλέον έχει φτάσει στην κρισιμότερη καμπή της.

Εδώ που έχουμε φτάσει οφείλουν όλοι οι Ευρωπαίοι (πολιτικοί, λαοί, ΜΜΕ και αστικές τάξεις) να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, να πράττουν ορθολογικά και να αναθεωρήσουν κάποιες πολιτικές και λογικές που αποδεδειγμένα ζημιώνουν την Ευρώπη. Αλλιώς το μέλλον προβλέπεται ζοφερό και ταραγμένο...

Όσο για τα της Ελλάδας, τι να πούμε ; Και μόνο ακούγοντας την προπαγάνδα των 40 κομμάτων που κατεβαίνουν σ'αυτές τις ευρωεκλογές, διαπιστώνει κανείς πως η μεγάλη πλειοψηφία τους διατυπώνει είτε soft, είτε σκληροπυρηνικό αντιευρωπαϊκό λόγο. Από αυτό και μόνο καταλαβαίνει κανείς ότι κάτι σάπιο υπάρχει πολιτικά σε αυτή τη χώρα !

Άλλωστε είναι γεγονός πως η Ρωσία χρησιμοποιεί τακτικά την Ελλάδα για να δοκιμάζει πρώτα πρακτικές βίας, πολιτικής ανωμαλίας και προβοκάτσιας, αλλά και να στήνει ακραία κόμματα και οργανώσεις που ταυτίζονται με αυτήν (βλέπε Χρυσή Αυγή, ΚΚΕ, Βελόπουλο, Ρουβίκωνα, παλιότερα 17 Νοέμβρη) και άλλους πολλούς.